

dette Valg, hvorfor arbejdede han saa ikke for at faae disse Mand ind, for at deres Anskuelser kunne blive repræsenterede. Det forekommer mig at være en Modsigelse, men den stemmer fuldstændig overens med mange af de Anskuelser, som det ærede Medlem fremsatte her.

C. Sage: Jeg er den høitærede Finantsminister meget forbunden for det udførlige Svar, han gav igaar til mine Bemærkninger. Det vilde dog have været mig endnu kærere, om den høitærede Ministers Svar igaar havde kunnet tjene til i nogen Maade at afkræfte det lidt pessimistiske Syn, jeg har paa vort Jernbanevæsen. Dette har imidlertid saa langt fra været Tilfældet, at den høitærede Finantsministers Oplysninger tværtimod i alt Væsentligt bekræfte Nødværtheden af den Beregning, jeg havde fremsat. Dog maa jeg strax erkjende, at paa et Punkt har en af mig fremsat Anse været ubegrundet, idet nemlig den ene Million Kroner, jeg troede opført for lidt i Statsregnskabet med Hensyn til Kjøbet af den østjydske Jernbane, virkelig findes der, og altsaa denne Anse har været uberettiget. Den anden lille Sum, jeg hentydede til vedrørende de sjællandske Jernbaners Regnskab, findes paa Statsregnskabet for 1880—81 Pag. 20. Den er uagtig 190,505 Kr. Jeg henstiller, som forhen sagt, om ikke denne Sum er forglemt, idet jeg ikke paa noget senere Statsregnskab har kunnet finde den. Bortset fra disse Smaating er den høitærede Minister enig med mig i den Beregningsmaade, jeg har fulgt, nemlig, at Udbyttet af de sjællandske Statsbaner har været i det sidste Aar 1,983,000 Kr., at vi herfra forlods maa regne 4 pCt. Rente af 13 Millioner Prioritetsgjæld, altsaa 520,000 Kr., hvorefter der bliver 1,463,000 Kr. tilbage til at forrente Restbeløbet, eller 43½ Million. Dog mener den høitærede Finantsminister, at man kan ikke regne de fulde 43½ Million, men at man maa trække 3½ Million fra, navnlig fordi en Del af de Summer, der ere anvendte i de sidste Aar, vedrøre Anlæg, som endnu ikke have begyndt at give Rente. Jeg skal ikke opholde mig ved, at denne Indvending ikke er korrekt i denne Forbindelse med Hensyn til den Sammenligning, hvorom det her dreier sig. Jeg skal heller ikke opholde mig ved, at de Summer, som der kunde være Tale om at trække

fra, nemlig dem, der vedkomme Anlægene ved Masnedjund og ved Store Belt, saa vidt det er mig muligt at se, ikke udgjøre 3 Millioner, men 1 Million. Disse Smaating skal jeg ikke lægge Vægt paa; jeg vil hellere fuldt ud acceptere den høitærede Finantsministers Beregning, naaget den er mig altfor ugunstig; han kommer altsaa til det Resultat, at 40 Millioner skulle forrentes af de 1,460,000 Kr., hvilket bliver 3½ pCt., medens jeg regnede 3½ pCt. Fremdeles indrømmer den høitærede Minister, at vi maa gaa ud fra 5 pCt., som, da Banerne staa Staten i en Kurs af 120, svare til de 6 pCt., som de gave i Udbytte i det sjællandske Selskabs Tid. Altsaa, efter den høitærede Ministers egen meget gunstige Beregning er Udbyttet sunket fra 5 til høist 3½ pCt., eller med andre Ord: Udbyttet af de sjællandske Baner er i de 3 Aar, i hvilke de have været i Statens Eie, sunket med 27 pCt. Saa kommer da det Spørgsmaal, som det for Resten aldeles ikke har været min Agt at berøre — og jeg skal senere sige hvorfor — det Spørgsmaal: hvad er Grunden. Dertil svarer den høitærede Minister, at man kan ikke forlange at faae baade i Pose og i Sæk; man kan ikke paa en Gang nedsætte Taxterne og dog forlange samme Udbytte som tidligere, hvilket den høitærede Minister udtrykker med den lidt uelstværdige Bending, at jeg „maatte jo vide“, at Taxterne ere nedsatte. Det har jeg ganske sikkert vidst; men jeg kunde, hvis jeg vilde tillade mig en lignende Bending, svare, at den høitærede Finantsminister maatte vide, at denne Taxtnedsættelse har med Hensyn til Nedgangen i Udbyttet spillet en aldeles underordnet Rolle. Jeg skal tillade mig at godtgjøre dette. Den høitærede Minister henviser til Anmærkningerne til den nu foretagne Finantslovs Till. A. Sp. 351—352, hvor den Virkning findes omtalt, som Taxtnedsættelsen har haft i det sidst afsluttede Regnskabsaar, og, tilføjer han, deraf vil man kunne se, hvilken betydelig Forringelse i Udbyttet der derved forarsages. Jeg maa nu tilstaa, at forsaavidt jeg overhovedet er i Stand til at læse Dansk, læser jeg det stik modsatte Resultat af disse Oplysninger. De godtgjøre tværtimod, at Nedgangen i Udbyttet har været langt mindre, end man paa Forhaand maatte antage. Jeg skal angive saa uagtigt, som det er mig muligt at ud-